

تاریخ
۳۱
مرداد
۱۴۰۰
یکشنبه

بیماری بهجت چیست؟ علائم و درمان بیماری بهجت

مجله پزشکی رسا

بیماری یا سندروم بهجت (Behçet's disease) یک بیماری التهابی مزمن و طولانی‌مدت است که در اثر واسکولیت (التهاب) یا تورم رگ‌های خونی) ایجاد می‌شود که منجر به آسیب به شریان‌ها و رگ‌ها می‌شود. علت بیماری بهجت هنوز مشخص نیست! زنان و مردان به یک میزان تحت تأثیر این بیماری قرار می‌گیرند. این عارضه در هر سنی ممکن است ایجاد شود، اما بیشتر اوقات بین سنین ۲۰ تا ۳۰ سالگی شروع می‌شود.

بیماری بهجت در اثر التهاب رگ‌های خونی ایجاد می‌شود.

علت بیماری بهجت

علت بیماری آدمنتیاس ناشناخته است، اگرچه اکثر کارشناسان معتقدند که بهجت، نوعی بیماری خود التهابی است. به این معنا که: «یک بیماری خود التهابی در جایی است که سیستم ایمنی بدن - دفاع طبیعی بدن در برابر عفونت و بیماری - به اشتباه به بافت‌های سالم حمله می‌کند.»

در مورد بیماری بهجت، تصور می‌شود سیستم ایمنی بدن به اشتباه به رگ‌های خونی حمله می‌کند. مشخص نیست چه چیزی باعث ایجاد این مشکل در سیستم ایمنی بدن می‌شود، اما تصور می‌شود دو مورد در این موضوع نقش دارند:

ژن‌ها: در گروه‌های قومیتی خاص که افراد ژن‌های مرتبط با این بیماری را دارند، وجود سندروم بهجت شایع‌تر است.

عوامل محیطی: اگرچه تاکنون یک عامل خاص محیطی مشاهده نشده است، اما میزان ابتلا به بیماری بهجت از افراد دیگر بسیار نادر است.

بیماری راه آبریشم در کشورهای خاوردرور، خاورمیانه و کشورهای مدیترانه مانند ترکیه و اسرائیل شایع‌تر است. تصور می‌شود مردمانی که در منطقه مدیترانه، خاورمیانه و آسیا زندگی می‌کنند بیش از مناطق دیگر جهان به این عارضه دچار می‌شوند، اگرچه بهجت می‌تواند بر همه اقوام و نژادها تأثیر بگذارد.

علائم اصلی سندروم بهجت عبارتند از:

زخم‌های دهانی و یا ناحیه دستگاه تناسلی

علائم پوستی

درد مفاصل

التهاب چشم

مغز، اعصاب، ریه‌ها (به ندرت)، دستگاه روده و کلیه‌ها نیز می‌توانند درگیر شوند.

بیماری بهجت ممکن است به شکل زخم‌های دهانی یا آسیب‌های پوستی بروز پیدا کند.

جایی که این بیماری در بدن دیده می‌شود برای هر فرد متفاوت است. برخی از این نواحی و ویژگی‌های حاکم بر آن شامل موارد زیر هستند:

زخم‌های دهانی

این زخم‌ها معمولاً به طور مکرر ایجاد و از بین می‌روند، همچنین دردناک هستند و تقریباً بر تمام بیماران مبتلا به بیماری بهجت مشاهده می‌شود.

زخم‌های دهانی مانند زخم‌های متداول و عادی به نظر می‌رسند، اما تعداد زیادی دارند، به طور مکرر ایجاد می‌شوند و دردناک هستند. زخم‌های دهانی اغلب اولین علامتی هستند که شخص متوجه یک مشکل می‌شود و ممکن است مدت‌ها قبل از بروز سایر علائم همچنان وجود داشته باشد. زخم‌های دهانی روی لب‌ها، زبان و داخل دهان (پشت گونه) یافت می‌شوند.

زخم‌های دستگاه تناسلی

زخم‌های دستگاه تناسلی شبیه زخم‌های دهانی هستند و ممکن است دردناک باشند، اما به اندازه علائم دهانی در همه افراد مشترک نیستند. این زخم‌ها می‌توانند روی پوست بیضه در مردان و بر روی فرج (بخش بیرونی آلت زنانه) دیده شود.

التهاب چشم

التهاب چشم می‌تواند باعث درد، تاری در دید، حساسیت به نور، اشک یا قرمزی چشم شود. بیماری بهجت حتی ممکن است به از بین رفتن بینایی نیز منجر شود. التهاب شدید چشم که ناشی از این بیماری است، می‌تواند در صورت یک برآمدگی بزرگ و قرمز بر روی پوست گسترش یابد. پزشکان این مشکل را را «تسم پاترژوی مثبت» می‌نامند.

مشکلات پوستی

مشکلات پوستی یکی از علائم شایع سندروم بهجت است. ممکن است مانند آکنه ضایعه ریز پوستی، برآمدگی‌هایی به شکل سکه (اریتما ندوزوم) یا زخم باشد که معمولاً عمیق یا سطحی هستند. بیماری ممکن است به صورت یک برآمدگی بزرگ و قرمز بر روی پوست گسترش یابد. پزشکان این مشکل را را «تسم پاترژوی مثبت» می‌نامند.

التهاب رگ‌ها

التهاب رگ‌ها ممکن است منجر به لخته شدن و مسدود شدن آن رگ‌ها در ناحیه مورد نظر شود. این مورد ممکن است بر رگ‌های سطحی (نزدیک به سطح پوست) تأثیر بگذارد.

همچنین ممکن است روی رگ‌های عمیق‌تر، از جمله بزرگترین رگ بدن یعنی بزرگ سیاهرگ زیرین تأثیر بگذارد، که می‌تواند باعث مشکلات جدی در سلامتی فرد شود. به یاد داشته باشید، این مشکل نتیجه التهاب است و نه عفیب در سیستم لخته شدن خون!

مشکلات مربوط به مغز

اغلب پرده‌های مغز ممکن است تحت تأثیر بیماری بهجت قرار گیرند. التهاب ممکن است با تب، سردرد، سفتی در گردن و مشکل در هماهنگی حرکت همراه باشد (عدم حفظ تعادل). درگیری در مغز همچنین می‌تواند منجر به سکته مغزی شود، که در اثر انسداد یا پارگی (ترکیدن) رگ‌های خونی در مغز ایجاد می‌شود.

هر شماره؛معرفی یک بیماری و پیشگیری

و درمان آن

این شماره: بیماری بهجت

می‌یابد.

چشم‌انداز بیماران مبتلا به سندروم بهجت چیست؟

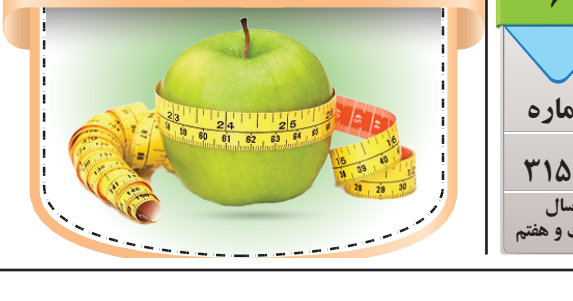
بیماری آدمنتیاس یک بیماری مزمن است که بدون توجه به درمان ممکن است به خودی خود ناپدید شده و دوباره ظاهر شود. بعضی اوقات این دشوار است که بگویم چقدر ممکن است درمان برای بیماران مفید باشد!

بیماری آدمنتیاس را می‌توان کنترل کرد اما درمان قطعی برای این بیماری وجود ندارد.

بیشتر بیماران بهجت زندگی کاملی دارند، اگرچه احتمالاً در تمام این مدت با برخی از علائم سر و کار خواهند داشت. آمار مرگ در حدود چهار درصد در کل بیماری بهجت است. علل مرگ، اکثر اوقات سوراخ

صفحه
۶
شماره
۳۱۵۲
سال
بیست و هفتم

سلامت

شدن روده، سکنه‌های مغزی و پارگی رگ‌های خونی بزرگ و ضعیف (آتوریسم) است.

بیماری بهجت چیست؟

دکتر الویس مرادخان

مغز

درگیری سیستم عصبی مرکزی یکی از خطرناک ترین علائم و نشانه‌های بیماری بهجت است. این بیماری تمایل به درگیری قسمت ماده سفید مغز و ساقه مغز دارد و ممکن است منجر به سردرد، گیجی، سکنه مغزی، تغییر شخصیت و زوال عقل شود.

این بیماری ممکن است شامل لایه‌های محافظ اطراف مغز (مننژ) باشد که منجر به مننژیت می‌شود. از آنجا که مننژیت بیماری بهجت با عفونت شناخته شده‌ای ارتباط ندارد، اغلب از آن به عنوان مننژیت آسپتیک یا ویروسی یاد می‌شود.

بیماری بهجت سیستم عصبی را نیز متاثر می‌کند.

دستگاه تناسلی

مرد: ضایعات تناسلی دردناکی که روی کیسه بیضه ایجاد می‌شوند، مشابه ضایعات دهانی، اما عمیق تر.

زن: زخم‌های تناسلی دردناکی که در مجرا ایجاد می‌شوند.

دستگاه گوارش

زخم ممکن است در هر نقطه از دستگاه گوارش از دهان تا مقعد ایجاد شود. ایلئوم انتهایی و سکوم محل‌های متداولی هستند. درگیری دستگاه گوارشی توسط بیماری بهجت، ممکن است از بیماری التهابی روده (مانند بیماری کرون) دشوارتر باشد.

عوارض بیماری بهجت

برخی از عوارض بیماری بهجت جدی هستند. التهاب چشم درمان نشده می‌تواند منجر به کاهش بینایی یا حتی کوری شود. افرادی که علائم چشمی دارند، باید قرار ملاقات با یک چشم پزشک را تعیین کنند. لخته‌های خونی که در اندام‌ها ایجاد می‌شوند و همچنین التهاب رگ‌های خونی در ریه می‌توانند منجر به عوارض جدی شوند.

گرچه آتوریسم شریان روی نادر است، اما یک برآمدگی غیرطبیعی در دیواره شریان می‌باشد که می‌تواند ترکیده شود که دلیل اصلی مرگ در بیماران بهجت است. التهاب در غشای مغز و نخاع (مننژیت) در صورت عدم درمان می‌تواند منجر به ناتوانی قابل توجهی شود. در صورت داشتن علائم ذکر شده در بالا یا علائم دیگری که نگران آن هستید، با پزشک خود تماس بگیرید.

یکی از عوارض سندروم بهجت ایجاد زخم‌های دردناکی در دهان است.

تشخیص بیماری بهجت

هیچ آزمایش واحدی برای تشخیص سندرم بهجت وجود ندارد. پزشک تعدادی از فاکتورها از جمله معاینه فیزیکی، سابقه پزشکی، آزمایشات آزمایشگاهی، مطالعات تصویربرداری و احتمالاً نمونه برداری از پوست را در نظر می‌گیرد.

وجود علائم کلاسیک این بیماری، از جمله زخم‌های مکرر دهان و دستگاه تناسلی، التهاب چشم و ضایعات پوستی، به تأیید تشخیص کمک می‌کنند. نشانگر ژنتیکی HLA-B5۱ بیشتر در بین افراد مبتلا به این بیماری دیده می‌شود، اما وجود ژن به تنهایی قابل تشخیص نیست.

ممکن است آزمایشات آزمایشگاهی یا تصویربرداری برای رد بیماری‌های با علائم مشابهی مانند سایر اشکال واسکولیت (گرانولوماتوز همراه با پلی آژزیت و پلی آرتریت ندوزا)، بیماری التهابی روده، لوپوس اریتماتوز سیستمیک، آرتریت روماتوئید، بیماری لایم و سایر موارد انجام شوند.

همچنین ممکن است پزشک آزمایش پاترژوی را تجویز کند، روشی که در آن یک سوزن کوچک و استریل به داخل پوست بازو وارد می‌شود. پس از ۲۴ تا ۴۸ ساعت، افراد مبتلا به این بیماری می‌توانند یک توده یا گره در محل وارد کردن سوزن را مشاهده کنند که نشان می‌دهد سیستم ایمنی بدن بیش از حد به آسیب جزئی واکنش نشان می‌دهد. با این حال، حتی یک تست مثبت پاترژوی نیز قطعی نیست!

درمان بیماری بهجت

هدف از درمان بیماری بهجت، کاهش التهاب و جلوگیری از آسیب اندام‌ها است. درمان به شدت بیماری، علائم و درگیری اندام بستگی دارد. خط اول درمان ممکن است شامل کورتیکواستروئیدهای موضعی اعم از کرم‌های پوستی، ژل‌ها و پمادها، قطره‌های چشمی و دهانشویه باشد که مستقیماً در ناحیه آسیب دیده استفاده می‌شوند.

کورتیکواستروئیدهای خوراکی مانند پردنیزون نیز ممکن است برای کاهش التهاب تجویز شوند. اگر استروئیدهای موضعی یا خوراکی موثر نباشند، پزشک ممکن است داروهای دیگری برای مقابله با التهاب تجویز کند، از جمله کلشی سین که معمولاً برای درمان تقرس استفاده می‌شود. شدید شدن بیماری ممکن است به داروهای سرکوب کننده سیستم

ایمنی مانند متوترکسات، آزاتیوپرین، سیکلوسپورین، آپریمیلاست و سیکلوفسفامید نیاز داشته باشد. هنگامی که این بیماری شدیدتر می‌شود، بیولوژیک‌ها نیز گزینه دیگری هستند.

داروهای بیولوژیک پروتئین‌های پیچیده‌ای است که از موجودات زنده گرفته می‌شوند. آن‌ها قسمت‌های خاصی از سیستم ایمنی بدن را برای کنترل التهاب هدف قرار می‌دهند.

اگر دچار زخم‌هایی در دهان، دستگاه تناسلی و التهاب در چشم خود شده‌اید، ممکن است به یک بیماری خود ایمنی نادرى مبتلا باشید که بهجت یا سندرم بهجت) نامیده می‌شود. ما در مورد علل این بیماری، علائمی که احتمالاً تجربه خواهید کرد و اینکه چگونه می‌توانید بیماری را به بهترین وجه کنترل کنید، اطلاعات کاملی را در اختیارتان قرار می‌دهیم؛ با وبلاگ دکتر الویس مرادخان همراه باشید.

سندروم یا بیماری بهجت چیست؟

بیماری بهجت نوعی واسکولیت است، خانواده‌ای از اختلالات نادر که با التهاب رگ‌های خونی مشخص می‌شود و می‌تواند جریان خون را محدود کرده و به اندام‌ها و بافت‌های حیاتی آسیب برساند. این بیماری بر رگ‌های خونی در هر اندازه و نوعی تأثیر می‌گذارد و به طور بالقوه می‌تواند هر ارگانی از جمله مغز و نخاع را درگیر کند.

درمان برای کنترل علائم و پیشگیری از عوارض جدی مانند نابینایی و سکنه ضروری است. علائم رایج بیماری بهجت شامل زخم‌های دردناک دهان و دستگاه تناسلی، بثورات پوستی، تورم مفاصل و التهاب چشم هستند.

درمان به شدت بیماری و درگیری سیستم ارگان‌ها بستگی دارد. در موارد خفیف تر، ممکن است از کورتیکواستروئیدهای موضعی در مناطق آسیب دیده استفاده شود. برای بیماری‌های جدی‌تر، کورتیکواستروئیدهای خوراکی مانند پردنیزون ممکن است با داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی ترکیب شوند. بهجت یک بیماری مزمن با دوره‌های عود کننده برای برخی از بیماران می‌باشد، بنابراین ممکن است مراقبت‌های پزشکی مداومی لازم باشد.

علت بیماری بهجت

محققان علت سندرم بهجت را به طور کامل نمی‌دانند. واسکولیت به عنوان یک اختلال خود ایمنی طبقه بندی می‌شود، بیماری که هنگامی رخ می‌دهد که سیستم دفاع طبیعی بدن به اشتباه به بافت سالم حمله می‌کند. بهجت یکی از معدود اشکال واسکولیت است که در آن یک ژن خاص، HLA-B5۱. یک عامل خطر شناخته شده‌ای برای این سندرم است. با این حال، این ژن در همهٔ افراد دیده می‌شود و همه کسانی که آن را دارند به این بیماری مبتلا نمی‌شوند. بنابراین اعتقاد بر این است که عفونت یا عوامل محیطی ممکن است در بروز این بیماری نقش داشته باشند.

علائم و نشانه‌های بیماری بهجت

به دلیل تنوع رگ‌های خونی که بماری روی آنها تأثیر می‌گذارد، ممکن است علائم این بیماری در بسیاری از نقاط بدن ظاهر شوند. با این حال، این بیماری از نظر اندام‌ها و بافت‌های خاص دارای تمایل به تحریک است. علائم این بیماری به شرح زیر هستند:

چشم

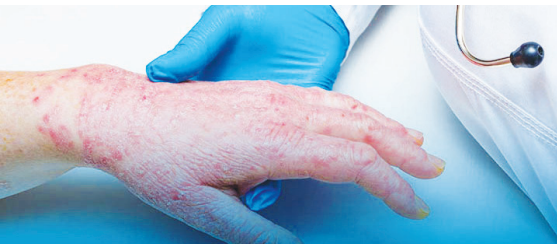
بیماری بهجت ممکن است باعث یووئیت قدامی (التهاب جلوی چشم) یا یووئیت خلفی (التهاب در پشت چشم) شود و گاهی اوقات به طور همزمان باعث هر دو چشم خواهد شد. یووئیت قدامی منجر به درد، تاری دید، حساسیت به نور، پارگی یا قرمزی چشم می‌شود. یووئیت خلفی ممکن است خطرناک تر و تهدید کننده بینایی باشد، زیرا اغلب باعث ایجاد علائم کمتری می‌شود، در حالی که به یک قسمت مهم چشم، شبکه آسیب می‌رساند.

دهان

زخم‌های دردناک در دهان با نام آفت دهان شناخته می‌شوند. این‌ها از نظر ظاهری بسیار شبیه به زخم‌هایی هستند که غالباً در جمعیت عمومی اتفاق می‌افتند، معمولاً در اثر ضربه جزئی! با این حال، در این بیماری ضایعات بیشتر، مکرر و اغلب بزرگ تر و دردناک‌تر هستند.

زخم‌های آفتی ممکن است به صورت منفرد ای به صورت خوشه ای رخ دهند اما تقریباً در همه بیماران مبتلا به بهجت وجود دارند.

پوست

ضایعات پوستی پوسچولار که شبیه آکنه هستند اما تقریباً در همه جای بدن می‌توانند ظاهر شوند. این بثورات گاهی اوقات فولیکولیت نامیده می‌شود.

ضایعات پوستی به نام اریتم گرهی: گره‌های قرمز و حساسی که معمولاً در پاها و مچ پا ایجاد می‌شوند اما گاهی در صورت، گردن یا بازوها نیز ظاهر خواهند شد. برخلاف اریتم ندوزوم همراه با بیماری‌های دیگر (که بدون زخم بهبود می‌یابند)، ضایعات حاصل از بیماری بهجت اغلب زخم می‌شوند.

ریه‌ها

آتوریسم یا رگ برآمدگی (بیرون ریختن دیواره رگ‌های خونی، ناشی از التهاب) عروق در ریه، پارگی آن ممکن است منجر به خونریزی گسترده ریه شود.

مفاصل‌ها

آرتروز یا آرتراژی (درد در مفاصل که با تورم مفصل همراه نیست).